

SLADKÝ ŽIVOT

A man and a woman are standing back-to-back in a hallway, both looking over their shoulders towards the camera. The woman is wearing a white, off-the-shoulder wedding dress with lace detailing and long gloves. The man is wearing a light grey suit with a white shirt and a dark tie, with a white boutonniere on his lapel. The background shows a hallway with arched ceilings, a framed picture on the wall, and some furniture.

Lynne Grahamová
Provdám se
za tebe, ale...

LYNNE GRAHAMOVÁ

PROVDÁM SE
ZA TEBE, ALE...

PŘEKLAD

KRISTÝNA VÍTKOVÁ

Milá čtenářko,

četl jsem nedávno takový článek, kde jakýsi psycholog rozváděl, že nejčastějším místem, kde se lidé seznamují, kde navazují trvalé vztahy, je zaměstnání. Kdeže je doba, kdy si pánové ve smokinzích a dámy v róbách domlouvali dostaveníčka na plese mezi dvěma valčíky. Dnes je to nejčastěji sklenička, na kterou zajdou spolu po práci.

A protože mým hrdinům není nic lidského cizí, seznamují se v příbězích, které si tento měsíc můžete přečíst v edicích Sladký život a Sladký život Duo, vlastně také v práci. I když kolik z vás, milé čtenářky, má to štěstí, že jejich šéfem je mladý nezadaný miliardář? Ale pochopitelně se ukáže, že důležitější než to, co je rozděluje – majetek a společenské postavení –, je to, co je spojuje.

A to je samozřejmě láska!

S láskou

Váš Harlequin

Lynne Grahamová

**PROVDÁM SE
ZA TEBE, ALE...**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Maid's Pregnancy Bombshell

První vydání:
Harlequin Enterprises ULC, 2023

Překlad:
Kristýna Vítková

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2023 by Lynne Graham
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2026
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-1089-1 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-1090-7 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-1091-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Řecký magnát Ares Sarris byl samotář, během Lorenzovy svatby dal ale bodyguardům volno, protože od něj obvykle drželi všechny stranou a on nerad dával za pravdu pověstem, že je nespolečenský... přestože to *byla* pravda. Jeho neobvykle světlé vlasy se v záři světél stříbřitě leskly. Vysoký a štíhlý se napjatě rozhlížel kolem. Z tmavých očí mu číselá obezřetnost.

K jeho pozoruhodným úspěchům vedla dlouhá a trnitá cesta. Narodil se v zapadlé uličce v Aténách jako syn drogově závislé matky a bohatého muže, který nerad přijímal zodpovědnost za své chyby. Aresova nejranější vzpomínka se týkala toho, jak ho matka označila za omyl a opustila ho. Příliš často se k ní nevracel, protože jeho dětství bylo noční můrou.

Ano, s nelibostí intelektuála, který se odmítá zabývat minulostí, musel uznat, že život je teď mnohem lepší. Lidé už mu nenařizovali, co má dělat. Nepomlouvali ho ani nebili. Nechovali se k němu, jako by jeho IQ na úrovni génia bylo buď nějakou pekelně otravnou chybou, nebo požehnáním, které si nezaslouží. A proč? No, protože byl příliš bohatý, než aby byl takhle zranitelný, a to ho přimělo k úsměvu. Začal totiž vydělávat hned v osmnácti, aby se cítil *v bezpečí*.

Jenže ani jeho nesmírné bohatství ho nedokázalo ochránit před starou, zahořklou a snobskou ženou, kterou nikdy nepoznal, a přesto ho nutila za záhrobí udělat něco, co nechtěl. Aby totiž mohl jako bastard zdědit rodinné sídlo svých předků, musel se oženit. *On!* Ares Sarris. Pro tak uzavřeného a zdrženlivého muže to byla stejně lákavá vyhlídka jako strčit ruku do otevřeného ohně, a ta mstivá čarodějnice to věděla! Proč by jinak stanovila v závěti právě tuhle klauzuli? Ze zákona nemohla odkázat majetek nikomu jinému než poslednímu žijícímu Sarrisovi, a tak se jí tam podařilo vpašovat alespoň podmínku „Ares a jeho žena.“

Katarína Sarrisová totiž moc dobře věděla, že se v jediném rozhoru pro tisk, který v devatenácti letech po získání první miliardy dolarů poskytl, bláhově zapřísahal, že se nikdy neožení. A přestože se s babičkou v životě nesetkal a teprve katastrofální letecká havárie, při níž zahynul otec i jeho nevlastní bratři, mu konečně umožnila, aby byl veřejně uznán jako Sarris, Ares toužil vlastnit pevný historický rodinný základ, který mu celý život unikal.

Otcovo popření jeho existence, když byl ještě dítě, v něm cosi zlomilo a zároveň ho to naučilo, že hluboká touha po něčem je nebezpečná slabost. Pouze díky testu DNA tenkrát rodinní právníci uznali, že je skutečně Sarris, a byli nuceni mu zajistit odpovídající vzdělání. A babička, tak zděšená jeho původem a předky, jak jen velmi snobská žena může být, se s ním odmítla setkat i poté, co zbytek rodiny zahynul. A tragickou pravdou bylo, že teprve náhlá smrt otce a legitimních nevlastních bratrů mu zajistila okamžitě a veřejné uznání jako člena rodu Sarrisů. Jenže když konečně dorazil do sídla své dávno ztracené rodiny, nečekalo ho žádné vřelé přivítání.

Ares si dlouho namlouval, že v dospělosti už

takové přijetí nepotřebuje. A domov otcových předků mu nemohl a *neměl* být odepřen jen kvůli nějaké malicherné klauzuli v závěti. Samozřejmě se mohl obrátit na soud a nechat babiččinu závěť snadno zrušit, ale odmítal dopustit, aby se jeho nelegitimní původ veřejně propíral v jednací síni. V dětství a dospívání si kvůli němu prošel peklem. Už nikdy se nehodlal vystavit takovému utrpení a ponížení. A proto byl sňatek s cizinkou, aby splnil přesné podmínky závěti, rozhodně moudřejší volbou a rychlým a dokonalým řešením ožehavého problému.

A tahle vzpomínka přivedla Arese zpátky k dnešnímu pitomému večeru. Zasténal a neklidně se vydal na procházku po dobře osvětlené dřevěné promenádě kolem jezera. Budoucí nevěsta Verena Colemanová, velmi dobře placená spoluhráčka v jeho odhodlané hře zdědit rodinný majetek, si toto setkání vyžádala. Už jen kvůli tomu měl Ares chuť vycenit svoje bílé a dokonale rovné zuby a začít na ni vrčet. Až doteď se s tou dámou nikdy nesetkal, přestože se měla na konci měsíce stát jeho manželkou. Jednali s ní pouze právníci. Podepsala složitou a nenapadnutelnou smlouvu a za velmi slušnou sumu se objeví u oltáře a začne vystupovat jako jeho falešná manželka.

Na zlomek vteřiny se mu zdálo, že v temnotě pod stromy zahlédl zvláštní záblesk pohybu a řecky se zeptal, jestli tam někdo je. Když se nikdo neozval, zkusil to italsky. Koneckonců *byl* v Itálii. Odměnou mu bylo ticho, a tak jen pokrčil rameny. Počítal s tím, že kromě něj se dole u jezera nikdo schovávat nebude, pokud by to zrovna nebyl nějaký kuřák, k nimž se rozhodně z velmi dobrých důvodů nikdy nezařadí.

Nakonec však zaslechl klapot ženských podpatků přicházejících od hotelu a zamračil se. Verena se

k němu během svatební hostiny protlačila a pořádně ho tím rozčílila. Oblékla se v dost provokativním a téměř až vulgárním stylu, který se mu na ženách nelíbil, ale stejně se stane na konci měsíce jeho manželkou. Proploovala davem, zářivě se usmívala a vystavovala na odiv dekolt. Byla to vlnadná brunetka z nižší anglické šlechtické rodiny, ale pokud jí v žilách kolovala nějaká kapka modré krve, rozhodně se to navenek neprojevovalo odpovídajícím chováním. Jeho právníci nevybrali dobře.

„Aresi!“ zavolala a spěchala k němu, jako by byli přátelé, i když se vůbec neznali. Setkání na svatbě, na kterou se dostala nejspíš jen díky tomu, že doprovázela tu pompézní svatební koordinátorku, ho nemile překvapilo.

„Dostala jsi pokyn, aby ses s případnými dotazy obracela na moje právníky,“ připomněl jí. „Proč se mnou potřebuješ mluvit osobně?“

„Tohle můžeš vyřešit jenom ty,“ oznámila důležitě. „Obávám se, že jsem se ocitla trochu v úzkých. Jsem těhotná.“

„Těhotná?“ vykřikl nevěřicně a stejně rychle dodal: „To znamená, že jsi porušila naši manželskou smlouvu –“

„Ale proč by na tom mělo záležet?“ zeptala se rozzlobeně Verena. „Vždyť sex není součástí dohody. Stejně jako neplánujeme sdílet stejný dům.“

„Pokud si tě za těchto okolností vezmu, bude se předpokládat, že je to dítě moje. A to je právní labyrint komplikací, do kterého se nehodlám pouštět. Nechci zavdat příčinu tomu, že by mě tvoje dítě mohlo v budoucnu kontaktovat s tím, že bych mohl být otcem. A nestojím ani o špinavé pomluvy, které by nás časem všechny pohltily.“

„Takže mě žádáš, abych šla na potrat?“ předpokládala Verena.

Ares hrdě zvedl hlavu. „Nikdy v životě by mě nenapadlo vznést na ženu takový požadavek a rozhodně bych si nepřál, aby kvůli mně musela být přinesena taková oběť. Ne, je to mnohem jednodušší. Porušila jsi smlouvu, takže naše dohoda je u konce.“

Angličanka ho probodla vzteklým pohledem. „To mi nemůžeš udělat! Spoléhám na ty peníze!“

Ares mlčel, protože na to vážně neměl co říct. Verena už koneckonců za pouhý podpis dostala značnou sumu.

„Do konce měsíce *potřebuješ* manželku!“ připomněla mu.

„Nejsi jediná žena, která je ochotná uzavřít za určitou cenu sňatek z rozumu,“ opáčil.

Verena vychrlila řetězec sprostých nadávek a nasupeně odpochoďovala. Ares se zděšeně obrátil a zadíval se na měsícem ozářené jezero. Udělal chybu, že ji nepožádal o osobní setkání, než podepsal smlouvu. *Právníci mě tímhle výběrem rozhodně nepotěšili*, pomyslel si chmurně. Verena byla příliš neotesaná. Sice se mělo jednat pouze o falešný sňatek, ale přirozeně nechtěl, aby někdo takový nosil jeho jméno nebo potenciálně figuroval v médiích jako *jeho* manželka. Závazné prohlášení o mlčenlivosti, které taky podepsala, ji však udrží v klidu. Vytáhl telefon a napsal vedoucímu právníkovi, že hledání nevěsty pokračuje.

Otočil se a chtěl se pomalu vrátit mezi svatebčany, když ho překvapila blondýnka, která stála bosá v písku jen pár metrů od něj. Měla na sobě dlouhé zelené třpytivé šaty a v ruce držela boty. K jeho údivu to byla družička, která ho předtím zaujala. Proč? Byla přímo úchvatná, od přírodních světlých vlasů až po jasné tyrkysové oči v srdcovitém obličejí s pleť tak bezchybnou, že přímo zářila. Pozoroval muže, kteří stáli doslova ve frontě, aby ji mohli provést po

parketu, a všichni se zoufale snažili udělat dojem. S odstupem si pobaveně všímal její zdánlivé lhostejnosti k jejich snahám. Napadlo ho, že by ji také oslovil. Ne... byla příliš mladá, podle jeho názoru sotva dospěla.

„Můžu vám s něčím pomoci?“ zeptal se zdvořile anglicky, protože věděl, že jedinou družičkou je sestra nevěsty.

Nervózně sebou trhla a uhnula těma neobyčejnýmá očima před jeho pohledem. „Spíš jsem doufala, že můžu pomoci já vám,“ vykoktala spěšně. „Jestli potřebujete rychle falešnou manželku, ráda bych se přihlásila do konkurzu.“

Ares, kterého v životě jen málokdy něco překvapilo, byl touto nabídkou naprosto ohromen. Jenže to bylo zároveň také nesmírně nevhodné. Její nový bohatý švagr Lorenzo Durante by byl do morku kostí šokovaný, že členka jeho rodiny oslovila s takovou nabídkou naprostého cizince.

O hodinu dříve

Alaně se ještě nikdy nedostávalo takové pozornosti jako na sestřině svatbě. Ale jakmile si na nový pocit zvykla, přestala mít zájem. Neměla ve svém životě pro muže místo. Byla příliš zaneprázdněná prací a důvody, *proč* musela tak tvrdě do nekonečna dřít, na tanečním parketu znovu vyvřely na povrch, až ji začaly štípat oči.

Měla obrovské dluhy, které ovšem musely zůstat přísně střeženým tajemstvím. Ano, její nový švagr Enzo ji mohl bez problémů během pěti minut zachránit. Koneckonců byl to velmi štedrý muž. Jako dárek pro družičku jí koupil auto, a dokonce jí nabídl, že jí pomůže s návratem na univerzitu, kde studovala umění a design. Jenže pokud by ho požádala

o pomoc, musela by sestře lhát, a navíc si jen těžko dokázala představit, že by před ní manžel to tajemství uchoval. Enzo a Skye si svěřovali úplně všechno a Alana skrývala *obrovské* dluhy a byla odhodlaná o nich dál mlčet, protože svoji sestru zbožňovala.

A Skye zase zbožňovala jejich nevlastního otce Stevea Davisona. Muže, který je obě adoptoval a kterého oslovovaly tati. Jenže měl víc chyb, než kdy Skye mohla tušit. Aniž by o tom matka a její nejstarší dcera měly vůbec ponětí, Steve byl gambler. A když se dostal do problémů s penězi, obrátil se na Alanu s prosbou o pomoc, protože moc dobře věděl, že ho ze všech členů rodiny bude nejméně soudit.

Alana ho měla až příliš ráda, než aby si odmítla půjčit peníze od lichváře, za kterým ji vzal. A Steve jí každý týden ze svého platu taxikáře poctivě odváděl určenou splátku a neměla žádné problémy. Ty začaly až ve chvíli, kdy matka s nevlastním otcem předloni zahynuli při tragické železniční havárii, při které jejich vlak vykolejil, a Alana byla ponechána napospas osudu a musela doslova bojovat, aby zvládla splácet půjčku z toho mála, co si jako hotelová pokojská vydělala.

Ještě horší však bylo, že dluh neuvěřitelným tempem rostl. Platila obrovské úroky. Sice věděla, že je to nezákonné, ale nikdo s tím nemohl nic dělat, protože půjčka byla na její jméno a nevlastní otec vybral lichváře, který byl spíš zločinec než bezúhonný bankovní úředník. Steve Davison totiž chtěl, abych se jeho dluh nedostal do záznamů, a Alana udělala největší chybu svého života, když si pro něj půjčila peníze.

A když ji napadlo, že by to krásné nové auto od Enza mohla prodat a umořit část dluhu, studem se málem propadla a odešla ze svatební hostiny hledat

přítmí k jezeru, aby si vylízala rány. Samozřejmě, že Enzův dar *nemohla* prodat, ale na provoz auta v žádném případě neměla peníze. Z dobrých důvodů jezdila na kole. Ne proto, že by byla posedlá udržováním kondice, jak si ji dobírala sestra... ach, kdyby tak Skye znala pravdu!

Posadila se na kámen ve stínu hustého pásu stromů, které lemovaly pláž kolem jezera, a věděla, že jí stejně pravdu o otcových dluzích z hazardu nikdy neřekne. Měly totiž ještě dva mladší sourozence, dvouletého Brodieho a roční Shonu, a Skye si je vzala na starost. Před nedávnem je s Enzem adoptovali. Sestra toho po smrti rodičů udělala taky dost. Už se pro jejich rodinu obětovala a *zasloužila* si zachovat si iluze o zesnulém otci, kterého milovala.¹

Teď byla na řadě Alana, aby se postarala o finanční důsledky předčasného skonu rodičů. A dělat si těžkou hlavu ze svých potíží na tom nic nezmění, nadávala si v duchu.

Najednou zaslechla na dřevěné promenádě kroky a vzhlédla právě včas, aby pod pohádkovými světýlky rozvěšenými kolem laviček spatřila vysokého muže se širokými rameny. Okamžitě Arese Sarrise poznala. Jeho platinově světlé vlasy byly nezaměnitelné, ale trochu delší, než když ho tenkrát spatřila v hotelu Blackthorn, ve kterém pracovala. Teď nejspíš přišel na sestřinu svatbu, i když si ho během hostiny mezi stovkami hostů vůbec nevšimla.

A ve střešním hotelovém apartmá ho viděla jen jedinkrát. Kdysi tam pobýval dokonce i americký prezident, když si přijel zahrát golf, a na zdi visela

¹ Poněkud nepřehledné Alaniny rodinné poměry jsou vysvětleny v knize s názvem *Ouvertura pro popelku*, jež vyšla minulý měsíc. Její hlavní hrdinkou je Skye, jejím partnerem pak Lorenzo; Alana a Steve zde ale vystupují také. Poznámka redaktora.

pamětní deska připomínající jeho návštěvu. Ares jí tehdy na první pohled vyrazil dech. Kdyby měl pár opeřených křídel a meč, připomínal by archanděla a nebeského bojovníka. Ve tmě jí vzplály tváře. Jak hloupé přirovnání! Ale vážně, ten muž byl neskutečně krásný od temene hlavy až po podrážky nepochybně ručně vyrobených bot. Pohled na něj ji donutil zastavit v půlce kroku a jen zírat. Sotva ze sebe tenkrát něco vykoktala. Ještě teď se svíjela rozpakami při pomyslení, jak ho později tajně sledovala při nastupování do helikoptéry. Byla přece dospělá žena, a ne pubertáčka, která slintá nad popovou hvězdou.

Téměř vzápětí se k němu připojila žena. Alana si ji zvědavě prohlédla a zároveň se začala zvedat, aby dvojici poskytla soukromí. Jenže pak žena hlasitě oznámila, že je těhotná, a Alana v šoku klesla zpátky na kámen, protože jediná cesta z pláže vedla kolem nich, a ona rozhodně nechtěla vtrhnout doprostřed takové scény. Dokonce se snažila neposlouchat, ale jejich hlasy se nesly velmi zřetelně. Rozhovor byl příliš důvěrný, než aby ho přerušila, opakovala si. A nevěřicně kroutila hlavou nad tím, že by Ares Sarris, v celé své dozatova opálené andělské kráse, platil ženě za to, že si ho vezme. Ta představa jí otřásla.

Než však ta neomalená dáma rozčileně odešla, Alana už se dávno zabývala v myšlenkách něčím úplně jiným. To dítě nebylo jeho? *Potřeboval* falešnou manželku? A byl ochoten za to zaplatit? Nešlo o sex? Uprostřed horečného přemýšlení ji napadlo, že se jí právě naskytl báječná příležitost, kterou by měla popadnout za pačesy. Volné místo s mnohem lepšími vyhlídkami, než jaké měla v hotelu, protože Ares Sarris byl ještě bohatší než její švagr. Podle pověstí byl tenhle řecký technologický magnát jedním z nejbohatších mužů na světě.

Ale byla snad zlatokopka, že ji vůbec napadlo se k němu přiblížit?

Bylo to nechutné, že? Být tak zoufalá z vlastní finanční situace, že by vůbec takovou možnost zvažovala? Ale právě tohle zoufalství ji přimělo nejistě vystoupit ze stínu stromů. Kupředu ji hnala vzpomínka na bezesné noci, kdy ležela v posteli a trápila se tím, jak dá dohromady dost peněz, aby mohla zaplatit lichváři Maddoxovi další splátku. Byl to protivný, odpudivý člověk, který jí nejednou nabídl, že pokud má problém sehnat peníze, existují i jiné možnosti. Měla silné podezření, že Maddox je pasák.

Ale teď, když se jí Ares zeptal, zda by jí mohl s něčím pomoci, se zaměřila na vzdálený bod kdesi vlevo za jeho ramenem. „Spíš jsem doufala, že můžu pomoci já vám. Jestli rychle potřebujete falešnou manželku, ráda bych se přihlásila do konkurzu,“ vykoktala ostudně slabým hlasem. „Mám dluhy a potřebuji peníze,“ dodala jakoby mimochodem.

Ares se nečekaně rozesmál, protože byla tak rozpačitá, plachá a tak mladá, že se mu ani nedokázala podívat do očí. „Víš o tom Enzo?“

Alaně vzplály tváře a zvedla oči. Až znepokojivě si uvědomovala jeho výšku v porovnání s jejími podprůměrnými sto šedesáti centimetry. „Samozřejmě že ne. Mám velmi dobré důvody, proč nemůžu požádat Enza o pomoc.“

Ares přemítal. Dluhy na kreditní kartě, záliba v extravaganci, drogy? „Jestli jde o návykové látky, pak bych mu o našem rozhovoru měl povědět. Nejsem donašeč, ale ode dneška patříte do rodiny a v jeho postavení bych o takové věci chtěl vědět.“

Alana zbledla. „Neberu drogy!“ zděsila se. „Co si o mně myslíte?“

Ares se ušklíbl, opět pobavený její naprostou nevěřícností, že něco takového vůbec vypustil z pusy.

„Vůbec nic o vás nevím. Jak mám vědět, jestli netrávíte každou noc někde na večírku?“

„No, to tedy rozhodně *netrávím!*“

„Ale ráda odposloucháváte cizí rozhovory,“ podotkl nevrle.

„Slyšela jsem, jak ta žena téměř vykřikla, že je těhotná, a měla jsem pocit, že by bylo dost nevhodné vás vyrušit, když se jednalo o tak soukromou záležitost. Nechtěla jsem nikoho uvést do rozpaků,“ protestovala. „Neměla jsem v úmyslu si vyslechnout i zbytek. Jen jsem se ocitla uvězněná pod stromy na pláži. Moc mě mrzí, že jsem slyšela něco, co mělo zůstat jen mezi vámi.“

„Jak se můžete omlouvat, když se toho zároveň snažíte využít?“ dožadoval se Ares odpovědi.

„Kdybych nebyla tak zoufalá, ani ve snu by mě nenapadlo za vámi takhle přijít!“ zamumlala roztřeseně.

Prohlédl si ji od hlavy k patě. V očích se jí leskly slzy. A do Aresova srdce, které bylo podle společenských fám vytesané z kamene, pronikl vzácný střípek soucitu. Jistě, ve velmi blízké budoucnosti ji požádá, aby podepsala dohodu o mlčenlivosti, ale takhle žena nedokázala skrýt jedinou emoci, která jí přeběhla přes půvabnou tvář. Upřímnost, nevinnost a lítost z ní sálaly ve vlnách a jemu to přišlo podivně přitažlivé, protože byl mnohonásobně zvyklejší na ženy, které každíčký opravdový cit skrývaly.

„Kolik je vám let?“ zeptal se.

„Dvacet jedna,“ odpověděla s náznakem vzdoru v hlase.

Byla o něco starší, než se domníval, ale ne o moc. Když ji poslouchal, připadal si nejméně o sto let dospělejší. Nevzpomínal si, že by byl někdy takhle naivně nevinný. „Posaďte se,“ vyzval ji a ukázal na lavičku.

„Proč?“ zeptala se, ale přesto poslechla.

Mlčky jí vzal boty a ladně před ní poklekl, aby jí očistil nohy.

„Předpokládám, že si je nechcete jít opláchnout do vody?“

Ztěžka polkla a zavrtěla hlavou, zřejmě ohromená jeho nabídkou pomoci. Sklonil se a lehkým pohybem ruky jí smetl písek z nártu. Alana se zachvěla. Příliš dobře si uvědomovala, že jí pevně svírá kotník, aby ji udržel v klidu. Bezděčně k němu poprvé vzhledla a zadívala se do tmavých očí, které byly předtím v dobře osvětleném sále ve skutečnosti želvovinové a dokonale ladily s opálenou tváří. V duhovkách mu vířily všechny odstíny jantaru a zlata. A ty lícní kosti, ta ostře řezaná čelist, ta nečekaně smyslná ústa a slabý vánek, jenž si pohrával s uvolněnými stříbřitými prameny vlasů, které mu spadaly přes tmavá obočí. Toužila se ho dotknout. Za celý život ještě nikdy nechtěla nikoho tak, jako právě teď Arese. Musela si zastrčit ruce pod stehna, aby se ujistila, že neudělá nic nepřiměřeného.

„Vůbec o mně jako o kandidátce na manželku neuvažujete, že?“ povzdechla si Alana. „Myslíte si, že jsem –“

Ares jí vyrovnaně oplatil pohled. „Příliš mladá, příliš naivní a nejspíš i nespolehlivá.“

„Vždyť je vám jenom dvacet devět. Někde jsem to četla!“ dodala rychle v rozpacích. Nechtěla, aby ji podezíral, že si o něm vyhledávala informace, což samozřejmě před několika týdny po návštěvě jejich hotelu udělala. Ale na internetu o něm bylo jen velmi málo a kromě jeho raketového úspěchu na poli technologií se o něm skoro nic nevědělo. Rozhodně to nebyl žádný playboy a nehýřil po barech, jako to dělal její švagr, než se seznámil se Skye. Všichni ho popisovali jako záhadného samotáře a nikdo zřejmě

nevěděl, jak a vlastně ani kdy se objevil jako člen rodiny Sarrisových.

„Nejsem nespolehlivá! Ani trochu!“ vyštěkla.

Ares se narovnal, vzácně pobavený jejím výstupem. Přesto si však velmi dobře uvědomoval, že je skutečně nádherná v tom nepřikrášleném klasickém stylu, o který tolik žen usilovalo, ale stále jim unikal. Neměla na sobě nic než náznak stínů na víčkách a lesk na rty. A když se zvedal na nohy a náhodou zahlédl v jejím výstřihu plná ňadra, na okamžik ztuhl a musel zahnat erekci, protože to bylo popravdě už dost dlouho, co naposledy spal se ženou. Připomínka, že je dospělý muž s hormonálními pudy, byla zrovna teď nevítaná. Vždycky kladl na první místo práci, občasný sex si pečlivě plánoval a zároveň si připomínal, že je to požitek, bez kterého se obejde.

Podal jí ruku. „Doprovodím vás do hotelu,“ navrhl.

„Jako falešná manželka bych byla vážně dobrá,“ naléhala, jako by se snažila prodat v televizní reklamě.

Ares se ušklíbl. „Proč myslíte?“

„Udělala bych všechno, o co byste požádal, a považovala bych to za štěstí, že jsem dostala takovou příležitost,“ odpověděla. „A taky by to snad pro vás bylo výhodné!“

Ares se neubráníl pobavenému úsměvu, když si všiml její skloněné hlavy. „Doufejme, že nikdo jiný tenhle zvláštní rozhovor nezaslechne.“

„Chci jen tolik, abych mohla zaplatit dluhy,“ pokračovala neústupně.

„A kolik to je?“ neodolal Ares a zeptal se. Trochu ho rozladilo, že si její společnost celkem užívá, místo aby byl v ženské společnosti znuděný jako obvykle.

„*Hodně*,“ varovala ho a pak prakticky zašeptala: „*Třicet tisíc liber*...“

Ares se ze všech sil snažil nerozesmát. „Ano, za takovou částku byste byla velmi levnou akvizicí –“

„Takže o mně budete uvažovat?“ opáčila s nadějí a zastavila se, když se před nimi objevila světla z tanečního sálu.

Ares na ni pohlédl očima, které byly černé jako noční obloha. „Obávám se, že ne. Jak se jmenujete? Ani neznám vaše jméno.“

„Alana... Alana Davisonová. Vůbec mi nedáte šanci,“ postěžovala si.

„A proč bych měl?“ zeptal se suše.

„Protože by to bylo dokonalé řešení. Pro nás oba. Vy očividně nestojíte o normální manželku a já rozhodně nechci manžela!“ podotkla vesele. „A navíc mi můžete věřit. Slíbila jsem tátovi, než umřel, že sestře nikdy nepovím o tom, co provedl, a dodržela jsem to, protože něco takového by ji příliš *ranilo*. Nemám nikoho jiného než Enza a Skye, kdo by mě podezříval z falešného sňatku, a přiznejme si, že jako většina novomanželů budou hodně dlouho zahledění do sebe a nebudou si moc všímat okolního dění. A taky jsem velmi pracovitá...“

„Nenajímá bych vás na skutečnou práci,“ přerušil Ares její živou řeč.

„Jsem si jistá, že bych vám mohla s něčím pomoci. Jsem ochotná zkoušet nové věci a umím se přizpůsobit. Mám ráda děti a domácí zvířata...“ Alana k němu s nadějí vzhledla.

„Opravdu nemám, co bych vám nabídl,“ prohlásil zničeně, protože z nějakého podivného důvodu nechtěl ranit její city, když se tak moc snažila zapůsobit. „Už jste skončila? Mohli bychom se vrátit do hotelu?“

Znovu jí ohnivě zčervenaly tváře, když se vydala

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Provdám se za tebe, ale....

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.